

Борис Пастернак

Март

Слънцето пече, та пот се лее
и потокът буйства като луд.
Пролетта – криварка снажна – все е
вън на двора и ламти за труд.

Клонките – безсилно сини жили,
малокръвен, се топи снегът.
Но пращат от здраве остри вили
и криварниците в пот димят.

Тия нощи, тия дни и нощи!
Звън по пладне, слънцето блести,
стрехите са във висулки още,
но вода навсякъде шурти!

Зеят на оборите вратите,
гълъби овес в снега кълват
и на всичко стимул и хранител –
лъха като въздух свеж торът.

КРАЙ

© 1946 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Март, 1946

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8277>]